

Bryssel den 2.3.2017
COM(2017) 202 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

TILL EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA RÅDET OCH RÅDET

Tionde rapporten om omplacering och vidarebosättning

1 Inledning

För att komma tillrätta med den allvarliga flyktingkrisen har Europeiska kommissionen sedan 2015 arbetat intensivt för att införa alla de olika delarna i en övergripande migrationspolitik som Europeiska rådet och Europaparlamentet vid upprepade tillfällen har efterlyst. De inbegriper åtgärder både på kort och lång sikt, alltifrån att hantera migrationsströmmar utanför EU och hejda irreguljära strömmar till och inom Europa till att säkerställa en effektiv kontroll av våra yttre gränser, bland annat genom att inrätta Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, och att reformera det gemensamma europeiska asylsystemet och erbjuda bättre lagliga migrationsvägar, bland annat genom att upprätta en gemensam EU-ram för vidarebosättning.

De tillfälliga systemen för omplacering¹ och vidarebosättning² är centrala inslag i unionens insatser för en bättre migrationshantering och avspeglar principen om ansvar och solidaritet i praktiken. Dessa system är viktiga inslag i den bredare strategin för att återfå kontroll över situationen, tillsammans med alla övriga åtgärder som behövs eller redan har införts för att på ett hållbart sätt minska flödet av irreguljära migranter till Europa.

En rättvis ansvarsfördelning är inte möjlig utan solidaritet. Kommissionens åtgärder och förslag grundar sig på denna princip och kan inte skiljas från varandra. Alla delar av EU:s övergripande migrationspolitik måste genomföras i linje med stats- och regeringschefernas Maltaförklaring³. Ett återupptagande av Dublinöverföringarna till Grekland, vilket rekommenderades av kommissionen den 15 mars 2017, kan inte ses separat från det gemensamma ansvaret att lindra trycket på Grekland genom att genomföra skyldigheterna enligt rådsbesluten om omplacering. Även om det är av största vikt att systemen för nödomplacering genomförs på kort sikt för att avlasta Italien och Grekland, är det lika viktigt att samtidigt påskynda arbetet med att reformera det gemensamma europeiska asylsystemet, särskilt när det gäller Dublinförordningen. Tack vare reformen kan det säkerställas att Europa har en rättvis men effektiv asylpolitik grundad på en tydlig och rättvis fördelning av ansvaret bland alla medlemsstater, inbegripet strukturella verktyg för att hantera situationer med särskilda påfrestningar.

Även om tillströmningen av migranter till Grekland har minskat avsevärt under 2016 är trycket på landet fortfarande stort och cirka 62 300 migranter finns kvar på Greklands territorium. Grekland måste också rikta in resurser på genomförandet av uttalandet från EU och Turkiet och säkerställa det dagliga arbetet med att till Turkiet återsända irreguljära migranter som anlänt därifrån till de grekiska öarna efter den 20 mars 2016. I Italien

¹ I september 2015 antog rådet två juridiskt bindande beslut om att inrätta en tillfällig mekanism för omplacering från Italien och Grekland av sökande som är i klart behov av internationellt skydd. I enlighet med det första och det andra rådsbeslutet ska sammanlagt 39 600 personer omplaceras från Italien och 66 400 från Grekland. Som en uppföljning på uttalandet från EU och Turkiet antogs ett beslut i september 2016 med hänvisning till de återstående 54 000 platser som ännu inte hade fördelats på medlemsstaterna, och dessa platser gjordes tillgängliga för syriers lagliga inresa från Turkiet till EU. Medlemsstaterna har hittills meddelat sin avsikt att inom ramen för de 54 000 platserna ta emot 34 000 syrier från Turkiet, bland annat genom vidarebosättning. Det andra rådsbeslutet från september 2015 med en bestämmelse om omplacering av 120 000 asylsökande har överklagats till domstolen av Ungern och Slovakien som åberopar ett stort antal argument. Domen väntas meddelas under 2017.

² I juli 2015 kom medlemsstaterna och länder som deltar i Dublinsystemet överens om att från länder utanför EU vidarebosätta 22 504 personer i behov av internationellt skydd.

³ <http://www.council.europa.eu/sv/press/press-releases/2017/01/03-malta-declaration/>

noterades ett nytt rekord 2016 med 181 436 inresor⁴ (18 % fler än 2015), av vilka ensamkommande barn stod för 14 %. Italien har nyligen aviserat åtgärder⁵ för att öka sina insatser för att återsända migranter som inte har rätt att stanna kvar i EU. Dessa åtgärder är välkomna och bör genomföras snabbt. Omplaceringen bör minska trycket på Italien genom att man delar på ansvaret för att hantera migranter som har ett klart behov av internationellt skydd.

Kommissionen har lagt fram månadsvisa rapporter om genomförandet av omplacerings- och vidarebosättningssystemen. Resultaten när det gäller vidarebosättning ser lovande ut, men detsamma kan inte sägas för omplacering, där framstegen har varit långsamma. För att främja ett snabbt genomförande av omplaceringsskyldigheterna och på grundval av situationen på fältet har kommissionen⁶ fastställt särskilda mål för att säkerställa omplaceringen av alla berättigade som befinner sig i Italien och Grekland på ett effektivt och smidigt sätt inom den tidsfrist som anges i rådsbesluten. Kommissionen har uppmanat medlemsstaterna bilateralt att öka sina insatser för att nå de fastställda målen och framför allt fullgöra sina skyldigheter. De medlemsstater och associerade länder som redan varit aktiva när det gäller omplacering har reagerat positivt och anmält sin månatliga planering till kommissionen. Responser från mindre aktiva medlemsstater har däremot varit blandad.

Alla operativa förutsättningar finns redan för att genomföra omplaceringsinsatserna och hjälpa medlemsstaterna att nå de fastställda målen. Vissa medlemsstater och associerade länder går i täten. Övriga bör följa deras exempel. Det skulle vara möjligt att omplacera alla berättigade som befinner sig i Italien och Grekland före september 2017 om alla medlemsstater arbetade vidare med och infriade sina åtaganden. Nu är det viktigt med intensifierade och samordnade insatser från alla medlemsstater och ett stabilt samarbete mellan alla berörda parter för att konkreta framsteg ska kunna göras i denna viktiga del av EU:s övergripande migrationspolitik, vilket stats- och regeringscheferna uppmanat till.

2 Omplacering

Även om omplaceringstakten har ökat successivt, och 13 546 personer omplacerats den 28 februari (9 610 från Grekland och 3 936 från Italien), motsvarar detta mindre än 14 % av det antal som medlemsstaterna är rättsligen skyldiga att omplacera enligt rådets tilldelning hittills (106 000 från Italien och Grekland sammanlagt). Med dagens takt kommer det totala antalet omplacerade personer att ligga långt under de skyldigheter som fastställts för september 2017.

Frankrike är det land som hittills omplacerat flest sökande (2 758), följt av **Tyskland** (2 626) och **Nederländerna** (1 486). Såsom framgår av uppgifterna i bilagorna är det hittills dock bara två medlemsstater, **Malta** och **Finland**, som är på god väg att uppfylla sina skyldigheter inom den föreskrivna fristen när det gäller omplacering från både Italien och Grekland.

⁴ Källa: Italiens inrikesministerium.

⁵ Decreto-Legge 17 febbraio 2017, n. 13, Disposizioni urgenti per l'accelerazione dei procedimenti in materia di protezione internazionale, nonche' per il contrasto dell'immigrazione illegale. (GU Serie Generale n. 40 del 17-2-2017). Offentliggjord i GURI nr 40, 17.2.2017, och trädde i kraft 18.2.2017.

⁶ COM(2016) 791 final. Kommissionen föreslog en strategi i två steg för att ge medlemsstaterna tid att planera och samordna sina insatser och säkerställa en gradvis ökad kapacitet för att undvika logistiska flaskhalsar. Enligt förslaget skulle omplaceringarna från Grekland först öka från 1 000 till 2 000 per månad och från Italien från 400 till 1 000 per månad, och ökar senare ytterligare från och med april 2017, när det gäller Grekland, från 2 000 till 3 000 per månad, och när det gäller Italien, från 1 000 till 1 500 per månad.

Luxemburg och **Portugal** gör också stadiga framsteg i fråga om sina skyldigheter avseende Grekland och Italien. Trots att **de associerade länderna** deltar i programmet frivilligt är de i allmänhet på god väg att fullgöra sina omplaceringsåtaganden inom tidsfristen. **Sverige** förbereder sig för att mellan juni och september 2017 uppfylla sina omplaceringsskyldigheter avseende Italien och Grekland.

Bilden ser tyvärr dystrare ut för andra medlemsstater. **Ungern, Österrike** och **Polen** vägrar fortfarande att delta i systemet för omplacering. **Tjeckien** har inte gjort någon utfästelse sedan maj 2016, har inte omplacerat någon sedan augusti 2016, och har omplacerat mindre än 1 % av dess tilldelade kvot. **Bulgarien, Kroatien** och **Slovakien** omplacerar människor i mycket begränsad omfattning (mellan 1 % och 2 % av ländernas tilldelning).

Trots deras ansträngningar under den senaste tiden för att påskynda omplaceringen har **Belgien, Tyskland** och **Spanien** hittills omplacerat ca 10 % av sin tilldelning, och Spanien gör inga månadsvisa utfästelser. Dessutom har några medlemsstater som ursprungligen var mycket aktiva trappat ned sitt deltagande och uppmanas att återuppta den tidigare takten.

Grekland

Utöver 9 000 personer som redan omplacerats befinner sig för närvarande ca 20 000 personer som kan komma ifråga för omplacering i Grekland. Migrationssituationen förväntas förbli stabil tack vare det fortsatta genomförandet av uttalandet från EU och Turkiet. **Med nuvarande takt, med ca 1 000 omplacerade personer per månad, skulle det totala antalet omplacerade personer från Grekland i september 2017 ligga kring 16 400 personer, vilket motsvarar 57 % av det totala antalet berättigade till omplacering.⁷ Detta kommer inte att vara tillräckligt för att minska bördan.**

Om målet på 3 000 personer per månad enligt den gemensamma handlingsplan⁸ som godkänts av Europeiska rådet⁹ nås, skulle det totala antalet omplacerade personer i september 2017 ligga på mellan 28 400 och 30 400. Om det målet nås är det troligt att det stora flertalet av de migranter i Grekland som förväntas vara berättigade till omplacering skulle omplaceras, vilket innebär att huvudsyftet för denna nödåtgärd som antogs i september 2015 skulle uppfyllas.

Endast ett fåtal länder (**Estland, Irland, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malta, Portugal och Finland**) är på god väg att uppfylla sina omplaceringsskyldigheter avseende Grekland. Det går därför att nå målen bara förutsatt att alla medlemsstater gör stabila utfästelser och överföringar varje månad och i enlighet med deras tilldelning. I synnerhet de medlemsstater som inte har omplacerat en enda person eller bara några få (**Tjeckien, Ungern, Kroatien, Österrike, Polen och Slovakien**) bör inleda arbetet omedelbart. **Spanien** bör också göra utfästelser och omplaceringar varje månad i förhållande till landets tilldelning, och **Bulgarien, Cypern, Litauen, Luxemburg, Portugal, Rumänien och Slovenien** bör på nytt börja göra utfästelser och omplaceringar varje månad. **Belgien**, som nyligen har meddelat sin beredvillighet att påskynda omplaceringarna, och **Tyskland**, bör också öka sina månatliga utfästelser och omplaceringar i förhållande till landets tilldelning. **Frankrike och Nederländerna** bör för sin del fortsätta sina insatser med åtminstone det nuvarande antalet

⁷ I april, efter registreringsprojektet, kommer tydligare uppgifter att bli tillgängliga.

⁸ COM(2016) 792 final, bilaga I.

⁹ <http://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2016/12/15-euco-conclusions-final/>

per månad. Detsamma gäller för de medlemsstater och associerade länder som redan är på god väg att uppfylla sina skyldigheter inom den föreskrivna fristen. Alla medlemsstater bör erbjuda fler platser för omplacering av ensamkommande barn, inbegripet för gifta underåriga, visa större flexibilitet och ta på sig sin skäliga andel av utsatta fall.

Uppfyllandet av dessa mål ligger främst hos omplaceringsmedlemsstaterna, eftersom Grekland och de EU-byråer och internationella organisationer som deltar i genomförandet av systemet har gjort vad som krävs för att omplaceringen ska fungera. **Grekland** har genomfört de flesta av de rekommendationer som kommissionen fastställt i sina månatliga rapporter, huvudsakligen att snabbt registrera alla migranter, även de som är berättigade till omplacering, med stöd av Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) och Förenta nationernas flyktingkommissariat (UNHCR). Grekland kommer att registrera alla migranter som för närvarande befinner sig i Grekland senast i mars 2017 (en månad tidigare än planerat). **Easo** håller på att genomföra en ny verksamhetsplan som medger anställning av tillfällig personal för att säkerställa en kontinuerlig utplacering av experter. Dess bidrag har varit avgörande för att se till att omplaceringsdokumenten håller hög kvalitet och för att stödja lägre tjänstemän inom den grekiska asyltjänsten. Tack vare det samordnade stödet från **UNHCR** och **Internationella organisationen för migration (IOM)** har omplaceringsprocessen blivit alltmer effektiv. UNHCR spelade en avgörande roll vid utformningen av det stora förhandsregistreringsprojektet och har också sört för lämplig inkvartering av personer som ansökt om omplacering. IOM ser till att alla sökande genomgår en läkarundersökning och får vägledning före avresan, har visat sin flexibilitet när det gäller de många villkor som införts av medlemsstaterna och fortsätter att öka sin kapacitet.

Italien

Under 2016 anlände ca 20 700 eritreaner till Italien men endast mellan 5 300 och 5 800 har hittills registrerats för omplacering av de italienska myndigheterna. **Med den nuvarande takten av ca 750 omlokaliserade personer per månad, skulle det totala antalet omplacerade från Italien i september 2017 ligga kring 9 200 personer, vilket motsvarar ca 44 % av det totala antalet personer som idag kan vara berättigade till omplacering.¹⁰** Detta kommer inte att vara tillräckligt för att minska bördan för Italien. Situationen kan dessutom komma att ändras beroende på migrationstrycket i framtiden.

Om målet på 1 500 personer per månad nås skulle det totala antalet omplacerade personer i september 2017 ligga på mellan 11 200 och 14 200.

Endast åtta länder (**Tyskland, Frankrike, Malta, Nederländerna, Norge, Finland, Portugal och Schweiz**) deltar fullt ut i arbetet med att omplacera människor från Italien. Andra medlemsstater (**Belgien, Kroatien, Lettland, Rumänien och Spanien**) har endast omplacerat ett fåtal personer hittills. Vissa (**Cypern, Kroatien Luxemburg, Rumänien, Slovenien och Spanien**) gör inte utfästelser månadsvis. Alltför många medlemsstater har ännu inte omplacerat en enda person från Italien (**Bulgarien, Tjeckien, Estland, Irland, Litauen, Ungern, Österrike, Polen och Slovakien**).

För att målen ska kunna nås måste alla medlemsstater göra stabila utfästelser och överföringar varje månad i enlighet med sina tilldelningar. Europol och de italienska

¹⁰ Antalet personer berättigade till omplacering som för närvarande befinner sig i Italien är inte helt känt.

myndigheterna har kommit överens om arrangemang för att underlätta exceptionella ytterligare säkerhetskontroller, inbegripet säkerhetsintervjuer. Mindre aktiva medlemsstater som hittills har motiverat sin långsamma omplaceringstakt med säkerhetsskäl¹¹ bör därför intensifiera sitt arbete omedelbart. Samtidigt bör de medlemsstater som är mindre välkända för de sökande förbättra tillhandahållandet av information, bl.a. om landets kultur.

Italien bör för sin del visa större flexibilitet för de skäl som finns för att låta Europol hålla ytterligare säkerhetsintervjuer. Italien bör dessutom kontinuerligt identifiera och registrera alla som är berättigade till omplacering så snart som möjligt. Italien bör i detta syfte öka antalet anställda som handlägger ansökningar i Dublinenheten, vid behov med stöd av Easo, bl.a. genom Easos befintliga mobila team som registrerar berättigade migranter för omplacering utanför de ursprungliga omplaceringscentrumen. Italien bör också samla sökandena i ett fåtal omplaceringsanläggningar, åtminstone för de sista etapperna av förfarandet. Detta skulle möjliggöra effektivare förberedelser inför avresan, däribland erforderliga hälsokontroller och kulturell information, och bidra till att minska risken för att sökanden avviker, eftersom ansökningarna handläggs snabbare. Dessutom bör Italien snarast tydliggöra förfarandena för omplacering av ensamkommande barn (bl.a. genom att underlätta utseendet av vårdnadshavare), utnyttja de riktlinjer och det ytterligare stöd som Easo erbjuder och inrätta ett eller flera särskilda omplaceringscentrum för ensamkommande barn för att påskynda förfarandena.

För att uppnå målen för både Grekland och Italien är det avgörande att

- alla medlemsstater gör utfästelser och överföringar varje månad i enlighet med sin tilldelning, iakttar de tidsfrister som fastställs i omplaceringsprotokollen och förbättrar sina system för mottagande och integration för att undvika förseningar i överföringarna, och utnyttjar den tillbudsstående EU-finansieringen fullt ut,
- ingen medlemsstat ”plockar russin ur kakan”, eller fattar godtyckliga beslut om omplaceringsansökningar. Avslag bör baseras endast på de skäl som anges i rådsbesluten,
- Italien snabbt identifierar och registrerar alla berättigade anländande migranter, visar större flexibilitet när det gäller Europolis skäl till säkerhetsintervjuer, samlar sökande i färre särskilda mottagningsanläggningar för de sista etapperna av förfarandet och inleder omplaceringen av ensamkommande barn så snart som möjligt.

3 Vidarebosättning

Betydande framsteg har gjorts när det gäller vidarebosättning, och långt över hälften av de 22 504 vidarebosättningar som fastställdes i slutsatserna av den 20 juli 2015 har redan slutförts. Sedan den 6 februari 2016 har 454 personer, huvudsakligen från Turkiet, Jordanien och Libanon, vidarebosatts. Den 27 februari 2017 hade **14 422** personer vidarebosatts i 21 vidarebosättningsländer (**Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Frankrike, Island, Irland, Italien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Nederländerna, Norge, Österrike, Portugal, Spanien, Finland, Sverige, Schweiz och Förenade kungariket**). **Estland, Irland, Nederländerna, Finland, Sverige och Förenade kungariket, samt de**

¹¹ Estland och Irland har gjort en utfästelse var, men eftersom de inte fick genomföra säkerhetsintervjuer vid den aktuella tidpunkten har de för närvarande inte gjort fler utfästelser. Litauen avslog Italiens första framställningar om omplacering; trots att Litauen har gjort utfästelser nästan varje månad har Italien inte gjort några framställningar om omplacering.

associerade länderna Island, Liechtenstein och Schweiz, har redan har uppfyllt sina utfästelser.

En majoritet av de länder som deltar i programmet har uppgett att de i första hand, men inte uteslutande, inriktar sig på vidarebosättning av syrier som uppehåller sig i Jordanien, Libanon och Turkiet. Detta omfattar också EU-ländernas insatser för att vidarebosätta syrier från Turkiet i enlighet med uttalandet från EU och Turkiet den 18 mars 2016.

Sedan den 4 april 2016 har **3 565** syrier vidarebosatts från Turkiet enligt vidarebosättningsdelen av 1:1-systemet enligt uttalandet från EU och Turkiet. Totalt 467 personer har vidarebosatts inom systemet sedan föregående rapporteringsperiod och sammanlagt återstår 12 108 utfästelser. Vidarebosättningar enligt 1:1-systemet har hittills genomförts till **Belgien, Tyskland, Estland, Frankrike, Italien, Lettland, Litauen, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Spanien, Finland och Sverige**. Dessutom har **Norge** hittills vidarebosatt 150 syrier från Turkiet sedan den 4 april¹².

De medlemsstater som ännu inte har genomfört några vidarebosättningar enligt slutsatserna av den 20 juli 2015 och som fortfarande står långt ifrån målen bör också trappa upp sina insatser. Särskilt de medlemsstater som ännu inte har genomfört vidarebosättningar enligt de gällande EU-systemen (**Bulgarien, Cypern, Grekland, Kroatien, Malta, Polen, Rumänien, Slovakien och Slovenien**) samt **Tjeckien, Danmark och Portugal**, vilka inte har rapporterat några framsteg på flera månader, bör prioritera sina arbetsinsatser.

4. Det fortsatta arbetet

Under ett år har kommissionen lagt fram rapporter månadsvis, i syfte att påskynda genomförandet av rådsbesluten om omplacering i nära samarbete med Italien och Grekland, medlemsstaterna, EU-byråerna och internationella organisationer. Förutsättningarna och den operativa infrastrukturen för att genomföra omplaceringarna finns nu på plats helt och hållet. Mottagningscentrum ("hotspots") inrättas, förfaranden för att underlätta omplaceringen har införts och EU-byråer och internationella organisationer samarbetar med Italien och Grekland i verkligt europeiska, fullt operativa grupper.

Resultaten av omplaceringen återspeglar dock inte framstegen i det grundläggande förberedande arbetet. Det har visserligen gjorts framsteg i fråga om omplaceringen, men de har varit ojämna och oregelbundna. Tack vare gemensamma ansträngningar skedde en successiv ökning av omplaceringarna fram till september 2016, men endast ett fåtal medlemsstater är på god väg med att uppfylla sina skyldigheter enligt rådsbesluten. Med dagens takt kommer det totala antalet omplacerade personer att ligga långt under de mål som fastställts för september 2017. Under de kommande månaderna bör antalet månatliga överföringar för alla medlemsstater ökas avsevärt.

När rådet antog besluten i september 2015 fastställdes en tidsram på två år, vilket ansågs räcka till för en nödmekanism. När genomförandet av besluten har pågått i 17 månader är **trycket fortfarande högt i både Grekland och Italien, och mindre än 14 % har hittills**

¹² Trots att Norge tillämpar de standardrutiner för vidarebosättning som man kommit överens om med Turkiet inom ramen för 1:1-systemet räknas antalet vidarebosättningar till Norge inom 1:1-systemet inte av mot återvändande syrier från Grekland.

omplacerats. Det är synnerligen viktigt att alla medlemsstater snarast intensifierar sina ansträngningar och uppfyller målen för antalet omplaceringar per månad – minst 3 000 omplaceringar från Grekland och minst 1 500 från Italien. Målet för Grekland har godkänts av Europeiska rådet. Dessa mål syftar till att se till att alla berättigade som befinner sig i Italien och Grekland omplaceras inom rimlig tid och på ett effektivt sätt, så att man kan undvika alla operativa och logistiska flaskhalsar som skulle uppkomma om de flesta återstående överföringarna genomförs under de sista månaderna före september. **Italien, Grekland, EU-byråerna och de internationella organisationerna har ökat sin kapacitet att nå målen. De är redo att genomföra de månatliga målen.** Särskilt kan nämnas att 9 000 personer i Grekland är redo för omplacering men utfästelserna om omplacering räcker inte till. **Nu måste också övriga medlemsländer uppfylla sina skyldigheter.**

Framgången för systemet för omplacering kommer att mätas utifrån huruvida alla personer som är berättigade till omplacering faktiskt överförs till en annan medlemsstat i enlighet med rådsbesluten och huruvida alla medlemsstater aktivt deltar i systemet i en anda av lojalt samarbete. **Med tanke på dagens statistik i Grekland och Italien är en omplacering av alla de som förväntas vara berättigade möjlig och genomförbar före september 2017.** Nu är det dags att omsätta stats- och regeringschefernas uppmaningar i konkreta åtgärder.

Kommissionen uppmanar det maltesiska ordförandeskapet i rådet och medlemsstaterna att följa upp kommissionens rekommendationer och mål vid det kommande mötet i rådet (rättsliga och inrikes frågor) i slutet av mars för att på ett samordnat sätt öka antalet omplaceringar före september 2017.

Om medlemsstaterna inte snabbt ökar omplaceringarna och om trycket på Grekland och Italien inte lättas, kommer kommissionen inte att tveka att använda sina befogenheter enligt fördragen.

Ett otillräckligt genomförande av omplaceringssystemet leder inte bara till att trycket på Grekland och Italien inte kan minskas, utan det kommer också att inverka negativt på framstegen i fråga om andra aspekter av EU:s övergripande hantering av migrations- och flyktingkrisen. I vilket fall som helst upphör inte medlemsstaternas rättsliga skyldigheter enligt rådsbesluten efter september 2017. Det omplaceringsförfarande som fastställs i dessa beslut måste därför, när det gäller berättigade sökande, fortfarande genomföras av medlemsstaterna inom rimlig tid därefter.

Samtidigt bör medlemsstaterna fortsätta att fullgöra sina skyldigheter om vidarebosättning. I synnerhet **de som ännu inte har vidarebosatt några sökande, och de medlemsstater som fortfarande ligger under sina mål enligt rådets slutsatser av den 20 juli 2015 bör trappa upp sina insatser.**